

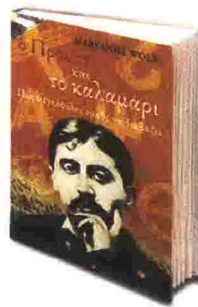
Maryanne Wolf

Ο Προυστ και το καλαμάρι

Πώς έμαθε ο εγκέφαλος να διαβάζει

Μετάφραση: **Βιλελμίνη Σωσώνη-Δασκαλάκη**

Πατάκης, 2009 σ. 403, € 19,50

Η ανάγνωση και η γραφή σήμερα μας φαίνονται ως φυσικές και συμβατές με την ανθρώπινη φύση κατακτήσεις. Αυτήν ακριβώς την παραδοχή αμφισβητεί η συγγραφέας από την αρχή κιόλας του βιβλίου της, καθώς υποστηρίζει πως «δεν είμαστε φτιαγμένοι να διαβάζουμε». Αξίζει εδώ να σημειωθεί πως η Maryanne Wolf διευθύνει το Κέντρο Έρευνας Ανάγνωσης και Γλώσσας στο Τμήμα Παιδικής Ανάπτυξης Ελιοτ-Πίρσον του Πανεπιστημίου Ταφτς, ενώ παράλληλα είναι μητέρα δυσλεξικού παιδιού.

Το βιβλίο καταγράφει την ιστορία του αναγιγνώσκοντος εγκέφαλου και τις αλλαγές που προκλήθηκαν στη λειτουργία του από την ανάγνωση. Πιο συγκεκριμένα, η συγγραφέας παραδέχεται ότι η γραφή μεταβάλλει τη σκέψη, γι' αυτό εξάλλου δανείζεται τις αντιρρήσεις του Σωκράτη για το γραπτό λόγο από τον πλατωνικό Φαίδρο. Παράλληλα, διερωτάται σχετικά με τα προβλήματα που θα προκύψουν στη λειτουργία του εγκέφαλου του σύγχρονου ανθρώπου μετά την κυριαρχία της εικόνας και του πολιτισμού που αυτή επιβάλλει. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν οι σελίδες που αναφέρονται στον τρόπο λειτουργίας του εγκέφαλου του δυσλεξικού ανθρώπου, σε σύγκριση με τον εγκέφαλο ενός μη δυσλεξικού. Το βιβλίο έχει χαρακτηριστικά πραγματείας, η οποία όμως, κάθε φορά που η συγγραφέας αναφέρεται στο δυσλεξικό παιδί της, παίρνει έναν άμεσο και ζεστό τόνο αυτοβιογραφίας. Πρόκειται για ένα διαφωτιστικό και εξαιρετικά ανθρώπινο βιβλίο, που εξηγεί με επιστημονική αρτιότητα τη διαφορετική λειτουργία του εγκέφαλου ενός μεγάλου τμήματος συνανθρώπων μας, των δυσλεξικών.

[Τ. Α.]